

ORYJONOW (1) *ai*

N sg m Oryjonów.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „Oryjon” ‘gwiazdozbiór’:

Wyrażenie: »pas rozpalony Oryjonow«: Tym [*kołem równikowym*] wżytek/ iáko wielki Skop ieft/
przedzielony: Tym koláná Wołowé/ y pás rospalony Orionów *KochPhaen* 19.

MK